

ner midlerne, vil det give fordringshaverne den fordel – ved siden af den sikkerhed, som en deponering i sig selv er – at de ved udlodning af de deponerede midler vil have krav på udbetaling af en andel heraf, uanset om forfaldstidspunktet efter de almindelige regler er indtruffet; hertil kommer den yderligere fordel, at tvangsfuldbyrdelsen kan rettes direkte mod de deponerede midler, medens rederikreditorerne som følge af den proratariske hæftelse efter § 40 i øvrigt er henvist til at søge tvangsfuldbyrdelse hos den enkelte partreder og normalt ikke har nogen fortrinsstilling fremfor den enkelte partreders særkreditorer. Udvalget er opmærksom på, at de her beskrevne mekanismer vil optræde med forskellig vægt afhængigt af, hvor mange kontante midler der deponeres. Der er dog efter udvalgets opfattelse ingen væsentlig risiko for, at afhænderen og erhververen gennem fastsættelsen af en salgspris under markedsprisen og deponering af en (beskeden) udbetaling direkte forringer fordringshaverens fyldestgørelsesmuligheder, da den hidtidige ejer også efter overgangen vil hæfte for den gamle gæld.

Forslaget betyder i et vist omfang en svækkelse af den enkelte partreders særkreditorers stilling, fordi der efter forslaget skabes en fortrinsstilling for rederikreditorerne. Udvalget har dog lagt vægt på, at en sådan særstilling allerede i dag antages at gælde for så vidt angår rederiets likvide midler samt i forhold til krav, for hvilke partrederne har påtaget sig solidarisk hæftelse, og at det i anden selskabsretlig sammenhæng er normalt at give fælleskreditorer en sådan særstilling.

3. I kravet om, at der skal foreligge »en samlet overgang af alle skibsparter« ligger, at alle skibsparter skal skifte ejer *pr. samme skæringsdato*. Dette vil typisk forekomme, når hele skibet sælges på et skøde, men kravet kan også være opfyldt, hvor flere erhververe på hver sit skøde overtager skibsparter direkte fra de enkelte hidtidige partreder. For at fremkalde retsvirkningen efter udkastets § 53 a, stk. 2, kræves det dog, at erhververne koordinerer deres skridt, fordi det tillige kræves, at der sker en samtidig anmeldelse af overgangen (erhvervelserne) til skibsregistret.

Kombinationen af disse to krav skal sikre, at fordringshaverne på et tidligt tidspunkt får klarhed over de konsekvenser, som en part-

reders salg af sine skibsparter indebærer for dem.

Kravet om samtidig anmeldelse må anses for opfyldt i de situationer, hvor f. eks. forsinkelse i postgangen har medført, at samtidigt afsendte anmeldelser ikke modtages samme dag i skibsregistret.

4. Som nævnt vil fordringshaverne kunne rette deres krav mod de deponerede midler uanset forfaldstidspunktet. Såfremt summen af de krav, der rettes mod de deponerede midler, overstiger disses værdi, skal de deponerede midler fordeles forholdsmæssigt mellem de anmeldte krav. For så vidt angår den udækkede del af et sådant krav, vil fordringshaverne naturligvis overveje at vende sig mod de hidtidige ejere personligt. Der er ikke i forhold til ejernes personlige hæftelse de samme grunde (de af handelen frigjorte værdier) til at rykke forfaldstidspunktet frem i forhold til, hvad der ville gælde i øvrigt. Det må dog herved tages i betragtning, at den virksomhedsafhændelse, som salget af hele skibet er, meget vel i sig selv kan bevirke, at gælden forfalder og det uanset, om købesummen deponeres eller ej.

Deponeringen af købesummen kan ikke hindre fordringshaverne i at rette de krav, der er forfaldne uafhængigt af salget, direkte mod de enkelte (tidligere) partreder uden at afvente fordelingen af det deponerede beløb, f. eks. fordi det deponerede kan forventes ikke at kunne dække kravene fuldt ud.

5. Efter bestemmelsen er det den del af auktionsprovenuet eller vederlaget, der overstiger rettighederne i skibet, der skal deponeres. Med »rettighederne i skibet« tænkes især på den pantegæld, som erhververen overtager. De pantebreve, der udstedes i forbindelse med erhvervelsen, er derimod ikke omfattet af udtrykket, men skal efter lovudkastet også deponeres.

Som bestemmelsen er formuleret, kan det ikke altid kræves, at den fulde udbetaling deponeres. Da der henvises til differencen mellem de bestående rettigheder og vederlaget, hindrer bestemmelsen ikke, at der af udbetalingen udredes evt. ejerskifteafdrag. Også forfaldne, ikke betalte, renter og afdrag på pantehæftelsen skal forlods betales af udbetalingen i det omfang, disse ydelser fortsat er pantsikrede.

Udtrykket »rettigheder« omfatter også søpanterrettigheder. Erhververen er berettiget til